

Гей, сипле сніг, невпинно сипле сніг,
І біла ніч приходить.
За мною сто завіяних доріг,
А віддаль тугу родить.

До тебе, краю бідний мій,
За горами-ріками
Я в студінь, в ніч під шум завій
Раз в раз лечу думками...

Добраніч, краю рідний мій,
Журбою оповитий,
Розвіяв вітер цвіт твоїх надій —
І смутком, ти залитий!

В широкий світ, хоч не для тебе, ні!
Розбрелись твої сили,
І в непривітній, зимній чужині
Ростуть твої могили...

Джерело:Цифрова Українська Бібліотека.